

De kerk van Saint-Quentin Gehucht van Aire-sur-la-Lys

Het gehucht Saint-Quentin, dat voorheen Blety heette, beschikt over een opmerkelijk klein kerkje dat de moeite waard is om bezocht te worden.

Al vanaf het begin van de IX^{de} eeuw bestond er in Blety een kerkje toegewijd aan St-Quentin. Ten gevolge van een brand is het ten gronde gegaan maar werd opnieuw gebouwd. In het jaar 1023 werd het door de bisschop van Therouanne ingewijd.

De kerk wordt in 1075 in een 'handleiding' vermeld. Deze was opgemaakt door koning Philippe de 1ste. In deze handleiding werden de bezittingen en bevoorrechten van de Domstifskerk St-Pierre vernoemd.

Een plaatsvervangende pastoor, aangewezen door het Domkapittel, zorgde voor de kerkdiensten in deze parochie.

In 1535 verkrijgt de kerk het recht voor de aanschaf van klokken en in 1577 voor een doopvont.

In de XVI^{de} eeuw wordt het romaanse schipwerk vergroot. Aan de oostzijde en

aan de noordzijde wordt een gothisch schipwerk toegevoegd. Deze zijn vervaardigd in de periode van 1563 tot 1598.

In 1792 wordt de parochie opgeheven; de laatste pastoor tot die tijd was priester Desprez. Saint-Quentin wordt vervolgens een 'bijkerk' van de Heilige Petruskerk. Het schijnt dat de kerk vanaf 1797 opnieuw werd gebruikt voor de kerkdienst ; wat wil zeggen voor de officiële wederinvoering van de diensten. Tegen 1820 wordt Saint-Quentin opnieuw een parochie.

Op aansporing van de deken van Aire, Mgr Scott, hebben in de XIX^{de} eeuw belangrijke werkzaamheden in de kerk plaatsgevonden ; een nieuw schip in gotische stijl vervangt het schip in romaanse stijl en de klokkentoren krijgt een nieuwe plaats ; de nieuwe klokkentoren, gebouwd boven het voorportaal, werd op 8 juni 1914 verwoest door een bliksemingslag. In 1924 werd deze hersteld en er werd een nieuwe klok aangebracht. In 1989 werd de kerk van Saint-Quentin onder Historische Monumentenzorg geplaatst.

INTÉRIEUR

Het gebouw dat we op de dag van vandaag zien is een kerk die voorzien is van 2 schipwerken. Het is in gotische stijl gebouwd en de gewelven lijken uit meerdere delen te bestaan. Op deze onderdelen is namelijk een boognerfstructuur aangebracht. De sluitstenen zijn voorzien van diverse gedaanten : - op die van het centrale gewelf, de Drieëenheid - Saint-Omer - Saint-Quentin. Om het middenachterstuk te verstevigen, werd in 1998 een ingemetseld graf weggehaald. Dit was aangebracht tijdens de bouw van het schip van de kerk in de XIVe eeuw.

Bovenin, boven het raam dat tijdens de XIX^{de} eeuw is dichtgemaakt, hangt een kruisbeeld. Het is een gift van een parochiaan en is afkomstig van een in puin vervallen 'kruisberg'. Deze 'kruisberg' was vroeger op een bepaalde plaats in het dorpje te vinden.

Het middengedeelte wordt verlicht door 4 grote kerkraden. Ze geven een goed voorbeeld van een doorschijnend decor wat veel te zien was in de eerste helft van de XIX^{de} eeuw. Op de dag van vandaag is dit echter een zeldzaam iets geworden.

Deze glas in loodramen, totaal negen, laten in trapsgewijze opstellingen, simpele geometrische motieven en diverse figuren zien : griekse kruistekens, sterren met 8 punten, cirkels en roosvensters. Deze vensters bestaan geheel uit raampjes in ruitvorm.

De werkwijze is van eenvoudige stijl. Deze ramen dateren uit 1851, 1854 en 1881. De naam van de 'glazenier' is niet bekend.

Deze glas in loodramen worden aniconisch genoemd hetgeen wil zeggen dat er geen beelddecoratie in verwerkt is. Hoewel dit aspect, uit de 'vaderlandse glasgeschiedenis' eenvoudig overkomt, speelt deze niettemin een belangrijke rol voor de 'glasrenaissance' in de XIXe eeuw, aldus M. Patrick Wintrebert.

De witte marmeren vloersteen, bij de entree van 't middengedeelte is een souvenir « van het geschenk » van M^{eur} Demeure die de betegeling van het middenpad heeft betaald. Het doopvont in 't midden bestaat uit drie verschillende

elementen : een voetstuk kenmerkend voor de XIII^{de} eeuw, het onderstel van de kuip met een gevlochten beeldhouwersiersing en de kuip zelf. Deze is voorzien van een decoratie in relief wat uit de romaanse tijd schijnt te komen. De versiering laat het bovenlichaam van personen zien met gekruiste armen. In het hoofdschip tegen de pilaar : Heilige Antonius en Heilige Eloï. In het noordelijk schip : 2 gouden relikwiekwasten zijn op het altaar geplaatst - en aan de rechterkant zien we een standbeeld van de Heilige Saint Omer. Tegen de muur tussen 2 ramen is de martelaar van Saint Quentin waar te nemen. Een glas in loodraam met de wapenschilden en lijfspreuk : « Regi pariae que fidei » (trouw aan de koning en het vaderland). Dit raam was een geschenk van Mgr. Scott, deken van Aire.

Een groot schilderij ,hetgeen de kruisiging laat zien en waarvan de bewerking vrij eenvoudig is, is pas door de Historische Monumentenzorg opgeknapt. De schilder, heeft het schilderij niet ondertekend en is dus onbekend.

In dit schip, zijn de sluitstenen voorzien van de wapens van Aire en het kapittel. De datum 1598 op de stenen geeft aan wanneer dit gedeelte van de kerk is gebouwd.

De schilderijen, die de Kruisweg uitbeeldt, zijn in april 2003 onthuld en zijn het kunstwerk van Jean-Georges Capelain. Deze schilderijen zijn geschilderd volgens de opeenvolging van de regenboog. Aan het einde van 'de zondevoed' was dit het gesloten bindingssymbool tussen God en de mensen.

De huidige klok, Léonie Marie geheten, is op 21 september 1924 'gedoopt' en 'gezegend'.

De peter en meter waren resp. M. Arthur Schotmans en M^{evr} Adolphe Salome.

EXTÉRIEUR

Een mooie gebeeldhouwde band omcirkelt het middengedeelte.

Het laat dieren en tekens van dierenriem zien met de data 1563-1567. Op de puntgevel van de sacristie staat het jaartal 1616. De noordelijke topgevel, net iets achter de hoofdingang, heeft een muur met 'rode strepen' en is in 1995 gerestaureerd.